

РЕШЕНИЕ

№ 6810

гр. София, 19.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8131** по описа за **2021** година докладвано от съдия Атанас Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Образувано е по касационна жалба на Г. Б. К., чрез адвокат С. срещу Решение № 20160964 от 21.07.2021 г. по нахд № 3882/2021 г. по описа на СРС, НО, 99 с-в, с което е изменено Наказателно постановление (НП) № 21-4332-001603 от 12.02.2021 г., издадено от началника на група към СДВР, отдел „Пътна полиция“ при СДВР с което на касатора на основание чл. 175, ал. 3, предложение 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лева, като съдът е намалил размера на санкцията на 200 лв.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НО е неправилно, постановено в нарушение на материалния закон и придопуснати съществени процесуални нарушения. Инвокирани са доводи, че не е доказано по безспорен и категоричен начин, че описаното в НП административно нарушение е извършено. Сочи нарушения на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, тъй като в АУАН и НП липсва описание на обстоятелствата, при които е извършено нарушението. Искането до съда е да постанови решение, с което да се отменят обжалваното решение и измененото с него наказателно постановление.

В съдебно заседание, касаторът, редовно призован не се явява и не се представлява. Ответникът редовно призован не се явява и не се представлява и не ангажира становище по делото.

Заключение за неоснователност на жалбата дава представителят на Софийска градска прокуратура.

Административен съд - София-град, XXI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е намерил за установени обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителят. Първоинстанционният съд е приел, че на 26.03.2019 г., около 12:40 часа в [населено място], по [улица]с посока на движение от ул. „3020 - та“ към [улица]касатора е управлявал лек автомобил марка „П. 405“ с рег. [рег.номер на МПС] , регистриран на Д. С. при извършена проверка от органите на МВР било установено, че превозното средство е със служебно прекратена регистрация по чл. 143, ал. 15 от ЗДвП, на 03.10.2018 г. За констатираното нарушение бил съставен акт за установяване на административно нарушение АУАН № 568033 от 13.02.2018 г. Жалбоподателят подписал акта, без възражение.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

От правна страна съдът е приел за безспорно установено, че е бил нарушен чл.140, ал.1 от ЗДвП, но е изменил НП, защото е преценил, че при определяне размера на наказанието АНО не е съобразил в пълнота критериите за индивидуализация на санкцията предвидени в чл. 27 от ЗАНН.

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелството, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки изключително подробни и задълбочени мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Обсъдени са събраните писмени доказателства. Показанията са разгледани в съвкупност с останалите събрани доказателства. Направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на съда. Актът за установяване на административното нарушение е съставен в срока по чл. 34 от ЗАНН. Фактическите констатации, описани в акта, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. В касационната жалба са наведени оплаквания, които не могат да доведат до промяна нито на установените факти, нито в направените правни изводи.

Съгласно чл. 140 от ЗДвП - „по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места“. В разпоредбата на чл.143 ал.15 от ЗДвП е предвидено, че се прекратява служебно регистрацията на регистрирано ППС на собственик, който в двумесечен срок от придобиването не изпълни задължението си да регистрира превозното средство.

Не се споделя възражението в касационната жалба, за липса на знание на касатора за служебното прекратяване на регистрацията на МПС, тъй като всеки водач на МПС е длъжен да осигури съответствието на управляваното от него превозно средство с

изискванията на закона. Освен това тези, които управляват автомобили по пътищата, отворени за обществено ползване, следва да имат повишено внимание и да изпълняват стриктно задълженията си като водачи, предвид, че с поведението си биха могли да причинят увреждане на здравето и да застрашат живота на останалите участници в движението. За да е налице непредпазливост е необходимо деецът да е бил длъжен и да е могъл да предвиди общественоопасния резултат, като възможността на лицето да предвиди и предотврати резултата се преценява не изобщо, а конкретно за всеки отделен случай и то в рамките на дължимото поведение, т.е. на това поведение, което се изисква в подобни случаи. Като лице, ползващо определено моторно превозно средство, касаторът е бил длъжен да установи дали същото отговаря на всички законови изисквания, преди да започне да го управлява.

Настоящият състав на АССГ споделя мотивите на СРС за липса на маловажност на нарушението по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

В конкретния случай извършеното нарушение е съставомерно по чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП, който предвижда наказание лишаване от право за управление на моторно превозно средство за срок от 6 до 12 месеца и глоба от 200 до 500 лв. за водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред или което е регистрирано, но е без табели с регистрационен номер. Конкретната форма на изпълнителното деяние заедно със съответната му правна квалификация са посочени в НП, поради което не е нарушено правото на лицето да разбере за извършването на какво административно нарушение е санкционирано. Правилна е и преценката на първоинстанционния съд, с оглед намаляване на размера на санкцията от 300 лв. на 200 лв., тъй като този размер съответства на тежестта и обществената опасност на деянието.

Не са налице наведените касационни основания – неправилно прилагане на закона.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, ХХI касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20160964 от 21.07.2021 г. по нахд № 3882/2021 г. по описа на СРС, НО, 99 с-в, с което е изменено НП № 21-4332-001603 от 12.02.2021 г., издадено от началника на група към СДВР, отдел „Пътна полиция“ при СДВР
Решението е окончателно.

Председател:

Членове: 1.

2.

